

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 735/05
07.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića i Zorana Savića, članova veća i savetnika, Zorice Stojković, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog **AA**, zbog krivičnog dela primanje mita iz člana 254. stav 4. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i krivičnog dela falsifikovanje isprave iz člana 233. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i optužene **BB**, zbog krivičnog dela davanje mita iz član 255. stav 4. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i krivičnog dela falsifikovanje isprave iz člana 233. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbama optuženog AA i njegovog branioca, advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Negotinu, K. 2/03 od 15.05.2003. godine, u sednici veća održanoj, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, dana 07.06.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVANJEM ŽALBE optuženog AA i njegovog branioca, **PREINAČAVA SE** presuda Okružnog suda u Negotinu, K. 2/03 od 15.05.2003. godine, u osuđujućem delu u odnosu na optuženog AA, u pogledu odluke o kazni, tako što Vrhovni sud optuženom AA, za krivično delo primanje mita iz člana 254. stav 4. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i krivično delo falsifikovanje isprave iz člana 233. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, opisana pod tačkom I izreke pobijane presude, **uzima kao pravilno utvrđene** pojedinačne kazne zatvora od po tri meseca pa optuženom AA **IZRIČE** uslovnu osudu, tako što mu **UTVRĐUJE** jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri meseca i istovremeno **ODREĐUJE** da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od tri godine ne učini novo krivično delo, dok u ostalom delu prvostepena presuda ostaje neizmenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Okružnog suda u Negotinu, optuženi AA oglašen je krivim zbog u realnom sticaju izvršenog krivičnog dela primanje mita iz člana 254. stav 4. u vezi stava 1. KZ RS i krivičnog dela falsifikovanje isprave iz člana 233. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS za koja mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od po tri meseca i izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od četiri meseca, a koja će mu se računati od dana stupanja na izdržavanje kazne.

Optužena BB, oglašena je krivom zbog u realnom sticaju izvršenog krivičnog dela davanje mita iz člana 255. stav 4. u vezi stava 1. KZ RS i krivičnog dela falsifikovanje isprave iz člana 233. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS za koje joj je utvrđena kazna zatvora u trajanju od po tri meseca i izrečena uslovna osuda, tako što joj je utvrđena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od četiri meseca i istovremeno određeno da se ista kazna neće izvršiti ukoliko optužena u roku od dve godine, po pravnosnažnosti presude, ne izvrši novo krivično delo.

Istom presudom optuženi su obavezani da plate sudu na ime troškova sudskog paušala tamo navedeni iznos, a u naznačenom roku.

Prema optuženom AA izrečena je primenom člana 69. KZJ mera bezbednosti oduzimanja okruglog pečata sa natpisom privatno preduzeće P.T.O. "VV", koji će se po pravnosnažnosti presude uništiti.

Primenom člana 84. KZJ od optuženog AA oduzeta je imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog dela i to u iznosu od 100 DM koji će biti uplaćen u korist budžeta.

Protiv napred navedene presude, žalbe su izjavili:

- optuženi Momir Lero, bez navođenja posebnih zakonskih razloga i predloga.

- branilac optuženog AA, advokat AB, zbog odluke o kazni, s`predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači u pogledu odluke o kazni i optuženom izrekne uslovnu osudu.

Republički javni tužilac u svom podnesku Ktž. br. 876/05 od 06.05.2005. godine, predložio je da Vrhovni sud odbije kao neosnovane žalbe optuženog AA i njegovog branioca, a prvostepenu presudu potvrdi.

Vrhovni sud Srbije je održao sednicu veća u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta, navode i predloge u izjavljenim žalbama, pismenom predlogu Republičkog javnog tužioca, koji je napred citiran, pa je našao:

Tokom postupka nisu učinjene niti pobijana presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka ni povrede krivičnog zakona koje se u smislu člana 380. stav 1. tačke 1. i 2. ZKP-a, ispituju po službenoj dužnosti.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog odluke o kazni u žalbi branioca optuženog AA se navodi da je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o vrsti i visini krivične sankcije uzeo u obzir brojne olakšavajuće okolnosti na strani optuženog (priznanje, izraženo kajanje i motiv za izvršenje krivičnog dela, da je porodičan čovek otac maloletnog deteta, do sada neosuđivan), a da otežavajuće okolnosti na strani optuženog nije našao, s`toga ističe da prvostepeni sud nije u dovoljnoj meri cenio napred navedene olakšavajuće okolnosti.

Ocenjujući žalbene navode i ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni u odnosu na optuženog AA, a povodom izjavljenih žalbi kojima se osporava odluka o kazni prvostepenog suda, Vrhovni sud nalazi da je izrečena kazna zatvora u trajanju od četiri meseca na koju je optuženi AA osuđen, prestroga, te je uvažio žalbu branioca optuženog i prvostepenu presudu preinačio odlučivši kao u izreci presude.

Vrhovni sud nalazi da prvostepeni sud nije u dovoljnoj meri cenio sve olakšavajuće okolnosti na strani optuženog AA, a naime da se radi o porodičnom čoveku, ocu jednog maloletnog deteta koji je priznao izvršenje krivičnog dela kao i motiv koji se ogleda u tome da je hteo da pomogne optuženoj BB, kako bi mogla da ide u inostranstvo i tako reši svoj problem zaposlenja a time i svoje egzistencije), koje su od značaja za utvrđivanje vrste i visine krivične sankcije, predviđene članom 41. KZJ. Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda, na strani optuženog AA, ne stoje otežavajuće okolnosti (neosuđivan), već isključivo olakšavajuće, a one nisu beznačajne, pa imajući to u vidu, Vrhovni sud je pridajući tim olakšavajućim okolnostima karakter osobito olakšavajućih okolnosti utvrdio kaznu zatvora kao u izreci presude, te shodno članu 51, 52. i 53. OKZ-a, optuženom AA izrekao uslovnu osudu u uverenju da će se i uslovnom osudom u slučaju ovog optuženog u svemu ostvariti svrha izricanja krivičnih sankcija.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 391. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Zorica Stojković, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

JČ